

Obraz

(Perdula/Řiháček)

Ve starých obrazech se zvláštní kouzlo
skrývá, jedno z nich ale zvlášť.
Ve stínu skrytá z ní tvář se na mne
dívá, z očí jí čiší zášť.

Tak řekni, proč mi z těchhle očí
tuhne krev, ruce se potí, krátí dech.
Snad d'ábel sám ten obraz
maloval, v noci se bojím spát.

Tvář zahalená šedivou
kápí, jde tiše jak stín, plíží
se k nám.
Proč pohledem svým stále mne
trápí, má, vážně to má
spočítané, spočítané.

Ráno se budím, jsem o tři roky
starší, ten obraz tu sílu má.
Lituji chvíle, kdy jsem ho
spatřil, prokletí ukrývá.

Tak řekni, proč ho stále vidím na všech
zdech, už ztrácím víru, nechci ho znát.
Sám d'ábel snad ten obraz
maloval, v noci se bojím spát.

Tvář zahalená šedivou
kápí, jde tiše jak stín, plíží
se k nám.
Proč pohledem svým stále mne
trápí, má, vážně to má
spočítané, spočítané.